

АФОРИЗМИ

Милан Пантић

СИТНО САМЉЕВЕНО

Библиотека

"17. септембар"

Мали Зворник

Зворник

Милан Пантић
СИТНО САМЉЕВЕНО

Милан Пантић
СИТНО САМЉЕВЕНО

Уредници: Славојка Спасеновић
Радосав Перић

Рецезенти: Жељко Марковић
Милан Курица

Илустратор: Момир Васић

Издавач:
Библиотека „17. септембар“ Мали Зворник
СПКД „Просвјета“ Зворник

Штампа: Штампарија „Вадком“ Зворник

Тираж: : 1.000

ISBN:

Мали Зворник
Зворник
2021.

Афоризми

Милан Пантић

СИТНО САМЉЕВЕНО

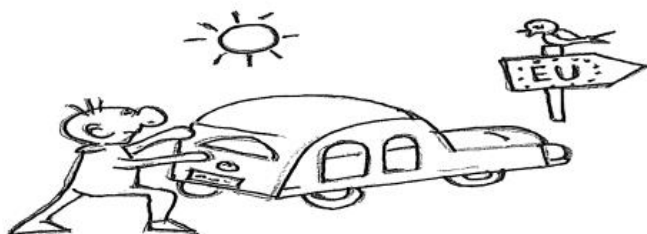
Библиотека
"17. септембар"
Мали Зворник

Зворник

2021.

ПОРОДИЦИ,
ПРИЈАТЕЉИМА,
КОЛЕГАМА
И ЧИТАОЦИМА

КОЧЕЊЕ УЗБРДО

Народ жели промјене, зато посланици
мијењају партије.

Колона испред шалтера тражи да се
заведе ред са друге стране.

Прелиставајући уџбеник, схватио сам да
незнање мог дјетета има савезника.

Не мораш рећи шта си мислио, па нисмо
се посвађали!

Проводим пуно времена на паметном
телефону.
Супротности се привлаче.

Нећу да радим од куће,
недостаје ми моја фотеља!

Ако желите да се обогатите,
немојте истраживати ко краде,
играјте лото!

Јада се сламка да је једино она
пружила достојан отпор олуји.

Подмићивање је кажњиво,
кажњени су сви који то не чине.

Срби су познати по два своја писма,
једно је, свакако, опроштајно.

Кад се затворе све границе,
схватићемо да је непријатељ овдје.

И саобраћајци су возачи који повремено
чине прекршаје – мање као возачи.

Грађани су га изабрали
за народног посланика једне партије,
а он је изабрао другу партију.
Они су први бирали!

Информацију о враћању редовног
војног рока прихватио сам
МИРНО!

На породичном састанку о штедњи
одлучено је да тата треба више да
зарађује.

Предсједник је поручио:
Чувајте се, и ја вас чувам!

Имамо паметне предсједнике,
уопште не слушају своје савјетнике.

Наш град би имао дивне паркинге
да му зграде не сметају.

У јавним кућама се спава на послу!

Тешки су као црна земља,
не може их смијенити
ни ротација,
ни револуција.

Политичке партије су као лубенице,
има добрих, али се морају разбити и
испробати.

Кад кола крену низбрдо,
треба кочити и узбрдо!

Када се нађете иза браве,
радујете се сваком кључу,
па макар и националном!

Гради се у висину,
али су темељи – у подземљу.

Бирао сам друштво најбољих,
сад сам међу њима
најгори!

Не живим у облацима.
Тамо ми је архива.

За јачање имуног система
добро дође и - забрањено воће!

Које јаје је тврђе?
Па, то зна свако пиле!

Кад професори уђу у власт,
студенти им држе лекције на улици.

Млади тешко рјешавају
стамбено питање,
могу само да изнајме
стан на дан.

Школски час је завршен,
а ученици су и даље
online.

Села нам се празне,
а градови
исељавају.

У борби против хајдучије,
кључни свјedoци су јатаци.

Друштво је као ваш аутомобил,
нисте га само ви прљали,
али морате сами да га перете.

На анонимном конкурсy
обично побиједи
онај чија је коверта
најубједљивија.

Истина је као невидљиво мастило,
изађе на видјело тек кад отопли.

Правећи дистанцу од ТВ,
упецао сам се
на друштвене мреже.

Ако немате и других жеља,
рибица не мора
бити златна.

Не дружим се са тајкунима,
неће они са мном.

У медицине је најважније
превентивно дјеловање,
прво даш новац,
онда користиш услугу.

Не иде све као подмазано
– нема конкурса.

Имају бесконтактни пуњач,
а не вјерују у безгрешно зачеће.

Ради ослобађања залиха,
смеће купујемо са попустом.

Нису све паре потрошене,
сића је код нумизматичара.

То што нисам писао,
довољан је доказ
да сам мислио
својом главом.

Епидемиолошке мјере
су затвориле кафане,
сад су туче у кругу породице.

Кад вашој дјевојци
други поклањају цвијеће,
то не мирише на добро.

Неки мушкарци више воле
жену на дан,
него Дан жена!

Ријека може тећи и узбрдо,
ако је брана довољно висока.

Кад се расправљам са женом,
увијек на крају ја изађем.

Ко клекне на старту,
брже стигне
до циља!

Нису лопови на привременом раду,
они су се овдје примили за стално.

ОДМЈЕРАВАЊЕ МЈЕРА

Грађанима је нагло понестало
антитијела
– на 3.000 динара.

Корону ћемо побиједити заједно.
До тада ћемо умирати појединачно!

Једина наука која је у јеку пандемије
дала значајне резултате је – статистика!

Откад се крећемо под маскама
почели су да ме поздрављају
неки сумњиви типови –
- мисле да сам им се придружио.

У вријеме ванредног стања
трговине су биле добро снабђевене.
Проблем је био
са новчаницима.

Неки људи су умирали од канцера,
инфаркта, možданог удара...
Можда би били и спашени
да су негдје успут покупили корону.

Није чудно што је на почетку пандемије
евидентирана несташица квасца.
Људи су незадовољни,
а од квасца све расте...

Смију нам се иза маски.

Крај пандемије ме подсећа
на демобилизацију,
војска би да скине униформу,
а официри без војске су карикатуре.

Не претјерујте са хигијеном,
хемија највише загађује околину.

Наметнули су нам маске, а онда су се
правдали да нас нису препознали.

Не растјерују госте кафана
само епидемиолози,
ту су и цијене.

Антитијела на корону су као пилићи,
настају послије три седмице.

Неки су у пандемији нашли излаз,
из кризног штаба.

Вакцина нам неће требати
кад све комшије приме
одговарајућу дозу.

И људи из власти поштују мјере –
редовно прање руку од свега.

За вријеме короне сам уштедио
онолико колико нисам зарадио.

Кад нам одузму мобилне телефоне –
остаћемо код куће!

Држава је у офанзиви,
криминалци у дефанзиви,
а грађани у изолацији.

Долази вријеме скидања маски,
чувајте образ!

Некад мјере треба одмјерити.

Мигранте треба вакцинисати
Pfizer-овом вакцином
да добију ковид пасош
за Европску унији.

Сви се слажу да је у борби
против короне
најефикаснији – алкохол.

Од оних под маскама,
једни перу руке од свега,
а други ни на чему
не остављају отиске.

Хајка на вирусе,
а на видјело
изађе криминал.

Мјере против короне су мијењане,
требало је покушати
са смјењивањем.

Скидање маски је изневјерило
моја очекивања.

Живот је маскенбал
је стари хит
у новој обради.

Корона протиче у знаку увоза:
прво зараза,
онда респиратори
и напoкoн,
вакцина.

Наочари су маска за очи
иза којих је све јасније.

Смијех је заразан,
зато се маске носе
преко лица.

У борби против вируса је препорука
да прозори буду отворени,
али у нашој администрацији
нису за провјетравање.

Старце смо сачували од короне,
па сад масовно умиру
од својих хроничних болести.

Годишњи одмор у вријеме короне
хотелијерима траје цијелу годину.

Не бацајте маске,
могу вам послужити
за нудистичку плажу,
да сакрију вашу срамоту!

Под маскама не оперишу
само хирурзи.

Маске су љепша страна њеног лица.

Ишао сам за човјеком
коме сам био жирант.
Држао ме је на дистанци...

Пандемија је на измаку,
преостало је још понешто
да се замаскира.

Нећу вакцину
ни у лијеву, ни десну,
хоћу на своју руку!

Корона је многе учинила спортистима,
играли су утакмицу живота.

Неки су корону прележали на ногама.

Мој љекар и ја се слажемо у незнању,
ја не знам од кога сам добио корону,
а он, како ће ме излијечити.

Нема лијепих и ружних маски,
имају само успјешне и неуспјешне...

ЖЕНЕ И ДЈЕЦА

Нико ме не види
како помажем по кући,
али зато – чује!

Размажено дијете критикујемо
што не учи,
а оно не учи
зато што га критикујемо.

Не туците дјецу,
она памте батине,
али не и разлог за њих.

Гимназија је најбоља школа
за оне који
знају шта хоће
и за оне који
не знају шта хоће.

Постао сам утицајна личност!
На стандард моје породице.

У мојој породици нема
генерацијског јаза,
дједа не може,
а син неће да ради.

Дјеца нам се школују на даљину,
сутра ће да раде на даљину,
а прекосутра ће нас поздрављати
издалека.

Преласком на *on line* наставу,
многи наставници су научили
оно што њихови ђаци већ одавно знају
– руковање електронским уређајима.

Прозори дјечије собе
су стално замрачени:
ујутро свјетлост смета спавању,
од подне игрицама.

Посветио сам супрузи серију афоризама,
а она је погледала – серију

Изгаламио сам се
на електронски дневник,
овога пута је прошао без батина!

У село не идите празних руку,
не заборавите лијекове за родитеље.

Обоје смо заљубљени у исту особу:
ја у њу, а она у себе.

Дјевојка која ми се допадала
била је без мана,
скупо се продала.

Ако желите да шетате
са лијепом женом,
треба да будете као њен пас:
послушан, одан и са ланцем.

Када јој је пукла дугогодишња веза,
постала је слободна,
а он без везе.

Жена и ја се допуњавамо,
ја јој скувам кафу,
она мени запржи чорбу.

Миришем јој на шталу,
морам припазити
да се не ритне ногом!

Ђаци су на улици,
професор није одржао час.

Проблеми у браку наступају
када се мужевљево вријеме за ручак
поклапа са жениним термином
за одмор.

Учење на даљину мој син је прихватио –
удаљио се од књиге!

Дјеца нам не играју игрице
по цијели дан
–до подне спавају!

Школе су без понављача,
немају шта да понављају!

Увијек сам се чудио
која будала купује ту прескупу робу.
Кад сам то показао супрузи,
схватио сам да сам то ја.

Затварањем школа
дјеца више времена
проводе на улици.
Види се по томе шта су научили.

Јутро је паметније од вечери,
ако ноћ није превише луда.

У браку није све тако црно,
вјенчаница је бијела.

Удовица се по трећи пут удаје.
Зна жена да изабере!

Лијепе жене пролазе кроз град,
иду из села у ријалити.

Ступили смо у брак.
Због епидемиолошке ситуације
можете нам честитати
на текући рачун...

Били су голи и боси...
А онда се појавио
љубоморни муж!

Никако да свари
да му жена не кува.

Неке жене држе дијете,
остале гаје дјецу!

Не окрећи се сине!
Знам јој мајку.

Када је супруга са другарицама,
избјегавајте комплименте.
Зна она коме су упућени.

Омиљена играчка
мог дјетета је смећар.
Какво вријеме,
такве и играчке.

И у *online* настави има изостанака,
одсутно је – знање.

Од дјеце су дигли руке,
па сад школе дисциплинују
– наставнике.

Док су били млади,
забављали су се,
кад су ушли у брак,
онда су се и упознали.

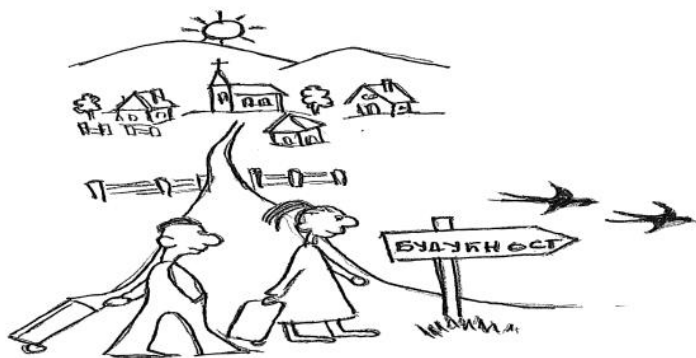
Породично стабло нам је
на дугом штапу.

И ништа је имало
своју вриједност.
Оно, кад те ујко пита,
колико имаш пара...

Између нас је било хемије,
али ја нисам знао формулу.

Жена ми је трудна,
али се ни ја нисам штедио!

Жена је стуб куће,
зато и јесте носећа!

СЕЛО (НЕ) ВЕСЕЛО

У нашим њивама успијева органски
– коров.

Треба забранити хареме
у арапским земљама,
момци нам остадоше
неожењени.

Уз афоризам сервирам
и чашицу ракије.
Да се сви отријезнимо!

Све више сеоских њива
обрађују сељаци
– из градова.

Кад ми неко помене село,
одмах ми падне на ум
суве шљиве и ораси...

Да се сеоске школе не би гасиле,
треба да дође до експлозије
– наталитета.

И они којима цвјетају руже,
на крају добију шипак.

Против пијетловог насилног понашања,
петицију су потписали – мућкови!

Наше ратове су на својим леђима
изнијели – ратари.

Не може се све из тефтера
пренијети у роковник.

Када смо патентирали ракијски казан,
ђаво је дошао по своје.

Кад су наслјеђивали очевину,
сазнали су да имају још наследника –
банку.

Кажу да је жара
добра за мршављење,
кад се ожариш,
заборавиш да си гладан.

Сељаци се у граду
сељакају.

Срби ће завршити под једном
шљивом,
Српкињама се више свиђа
палма.

Воће је зрело за куповину
кад му падне
- цијена.

У селу долази до укрупњавања посједа,
шикара заузима све већу површину.

Наше њиве најбоље рађају,
имамо ђубрета и за извоз!

У селу има јагањаца, али и читаве
бригаде вукова.

Сељаци, напоље!

ЗБРДА ЗДОЛА

И они који имају свој правац
понекад скрену са правога пута.

Ако је гријешити људским,
шта је онда исправљање грешке!?

Поштен човјек је жртва туђе корупције.

Регрутујте трећепозивце,
они униформе могу понијети од куће!

Моје климање главом није знак
да се слажем са вама,
радим вјежбе
за јачање врата.

Кад кусур упоредим са рачуном,
никад не знам шта сам платио више.

Владају нам ђаци генерација
– партијских школа!

Неки запослени раде за зараду,
остали за
– плату.

И мале ствари су добре кад су велике,
на примјер
– дукати.

Списак дјела криминалаца је списак
недјела државних институција.

Са ТВ-а нам стижу узнемирујући
садржаји.
Ко је склонио даљински!

Многи људи штрајкују глађу,
само је камера премало!

Похапшена је криминална група,
очекује се саучешће!

Фрка на *freelancer-е*, а
hacker-и коло воде!

У свијету се на ковање *bitcoina* троши
много енергије,
код нас – буџет.

Довели смо стране банке код нас
да би овдашњим тајкунима
уштедјели путне трошкове.

Примили смо борачки додатак.
Кад ће главно јело?!

И кад је све поштено,
неком се ради о глави!

Они који живе у центру,
увијек су на мети.

Политичари се кажњавају
– заслуженом пензијом.

Бацамо пуно хљеба,
а не жале ни они камење

Град у коме сам рођен
порушили су
– инвеститори.

Није упитно поријекло богатства,
него – власник.

Неке старлете прате,
а неке и сустигну.

Хиперинфлације се добро сјећам,
али не и колико нула је стајало
иза динара.

Народ који жели промјене
бира старије политичаре.

За писање афоризама
не треба велика памет,
већ глупости која нас окружује.

Има оних критичара друштва
којима треба зачепити уста
– парчетом хљеба.

Откако је нешто шуснуло,
више се не бавим
прислушкивањем!

Он пости. Једе човјек колико има!

Државни факултет, државни посао,...
Па, превише се тражи од државе!

Вођа има пуно савјетника,
па сад савјете бира
жријебом.

Код нас историју пише ко стигне,
а побједници
– сакупљају плијен.

И кад анонимно критикујете власт,
све је очигледно.

На новинске странице
је најлакше доћи преко
– читуља.

Жали ми се смећар
елитне градске четврти
– много смрди!

Они који на Балкану
прижељкују повратак Турака,
могу са њима попиту кафу
и у Њемачкој.

Срби су за вријеме Немањића јели
златним кашикама,
али су тек у вријеме Милошевића
постали мултимилионери.

Огуглали смо на гуглање!

Нисам дошао до циља преко реда,
него преко
– редара.

Не чуди ме жал за социјализмом.
Из тог времена су чак и фабрике
у пензији.

Они који су спремни
да све дијеле по пола,
обично немају ништа своје.

Прохујало са вихором,
добро искоришћена
енергија вјетра.

Афоризам је зачин,
а све чешће
и главно јело.

Елиминисаћемо загађиваче ваздуха,
а шта ћемо са оних који загађују –
атмосферу.

Забрана рада недјељом
ће раднике натјерати
да нађу додатни посао.

Стање више није алармантно,
лопови су украли аларм!

Богатом историјом се највише диче
народи којима сада
не цвјетају руже.

Ако вјерујете у част наших официра,
будите им жиранти!

У иностранство одлазе и богати,
за својим парама.

Власт је превртљива, али на крају ми
останемо дољи!

Поплаве на Дрини су нас увјериле
да народи региона
још увијек његују заједништво
– у бацању смећа.

Од свега се може
направити афоризам,
али не једе се месо
од сваке птице.

Циљ је доћи до циља
без трке!

Испаштати је људски!

За избор најповољнијег понуђача
стигле су три понуде.
Ни једна се није
могла одбити!

На ТВ-у безброј канала,
такорећи, права канализација!

Кад мало боље погледам,
посумњам да је ТВ
велики екран.

Спонзор се предомислио,
сад мора да откупи цијели тираж
моје нове књиге.

Умјесто оловке користим диктафон.
Он забиљежи и оно што нисам мислио.

И у мраку је очигледно
кад су у некога ноге кратке.

Пуно пишеш.
Накупило се!

Кад се пробудите
из зимског сна,
можете да сањате
пусте снове!

Они који су нас задужили,
сад могу да живе
од камата!

Колико режимо на љекаре,
почеће нас лијечити
ветеринари!

- Немој да се шалиш!
пријетња је коју можеш чути
само у болесном друштву.

ПОЛИТИКА
ЈЕ БОРБА
ДА СЕ НЕ ЗАВРШИ
У НОВОСТИМА!

Написао бих роман,
али ме страх
од главног јунака!

У Европу треба ићи,
кад Европа дође себи.

Оволики притисак ни Њутн
не би издржао!

Потомци нам
препоручују дијету
– одвајајте од уста!

И за измишљање топле воде,
потребна је
– енергија.

На нашим друмовима нема
хајдука,
па сад засједу праве
полицајци.

Треба опорезовати
бунар жеља.
У њему су велике паре!

Повећана просјечна плата.
Опет повишица
у статистичком заводу!

Не дотичу ме се лажи са телевизије,
моје крдо има преча посла.

Радећи ћорава посла,
многи су изашли на видјело.

Немам рећи ништа паметно,
узели сте ми ријеч из уста.

Новац који је дао за запослење,
добио је у отпремнину.
Обје провизије је уредно платио.

На друштвеним мрежама
имамо много
непознатих пријатеља,
у животу је више
познатих непријатеља.

Статистичар је незаштићени свједок
суда јавности.

У обрачуну са негативним појавама
предњаче – глумци.

Инфлација расте,
али је зато цијена рада
непромијењена.

Грађани купују новине,
а политичари новинаре.

Када за изборе
тргујете са политичарима,
обратите пажњу
на њихов рок употребе.

Некад се владало из двораца,
а сад се у дворце иду
по окончању мандата.

Док једем, добијам килограме,
кад не једем, губим стрпљење.

Војници партије не скидају униформе,
само мијењају значке на капи.

Кад се грађани скупе,
редови се отегну.

Што је моје и твоје,
то је наше.
Значи, што је твоје,
то је и моје!

Сад знамо на чему смо:
градски оци су, заправо,
наши синови!

Људи су као змије,
отров им избија из уста.

Мој празан гепек,
царина је протумачила као атак
на државни буџет.

Бог је човјеку дао снове,
али га није на вријеме
пробудио.

Кад је Бог створио Еву,
ни рај више није
оно што је некад био.

Кад ме полицајац пита
јесам ли пијан,
одмах знам колико је сати,
да је вријеме
за заједнички ручак.

Колико год да је велика,
може бити и мања,
мини сукња.

Ђутање је злато,
зато се нико не хвали
ковертом.

Некад је раднички доручак
био четврт хљеба и салама,
данас уз паштету
иде само кришка.

Дјед отишао у пензију,
а баба се жали да ни раније
није ништа радио.

Тренд у грађевинарству
су кухиње без прозора,
а у кулинарству
– без куварица.

Пацијент није дошао
на заказани љекарски преглед
јер се разболио.

Славну прошлост величају
они који мисле
да се историја понавља.

То што гледате све вијести,
значи да сте – дезинформисани.

Ово је слијепа улица,
али није и полицајац.

Неки сматрају да преласком
у нови посланички клуб
није добио оно што је заслужио,
али га то чека иза првог ћошка.

Сукоб интереса се увијек заврши
конструктивним договором.

Не изненађују ме нове афере,
али новине...

Једино је Андрић добио
и на МОСТУ (НА ЖЕПИ)
и НА (ДРИНИ) ЋУПРИЈИ!

Потпишете папир,
узмете паре,
потпишете своју књигу,
па је поклоните.

Врхунац апсурда је
извести канибала
на ручак!

О квалитету наших глумаца
одлучивала је публика,
сад – полиграф.

Више се научи преписивањем,
него копирањем.
Зато су старе дипломе вриједније.

Амери су сматрали да су Срби слијепци,
па су им дозволили
да опипају „невидљивог“.

Графит му је недоречен,
јер је аутор затечен на дјелу.

-Бјежиш од истине!
Од кад се свађа
зове истина?!

Кад се апелује да улице буду чисте,
подразумијева се да су и комуналци
грађани!

У нашим природним љепотама,
као и у лијепим женама,
увијек уживају – други.

Имам доказ да сте ме прислушкивали,
треба ли да га преснимим
са моје камере?

Срео сам другарицу са факултета,
баш је порасла у мојим очима!

Вратио сам се писању
послије четврт вијека.
На захтјев читалаца...

Пишем књигу
– без поговора!

И овог Првог маја
радничка класа је поранила
– по хљеб.

Велики сте грешник,
из перспективе
малих људи.

Да су га анђели чували,
сазнао је тек на небу.

Откад су радно способни
постали гастарбајтери,
код нас просјаци
раде пуном паром.

Од када пас нема за шта да ме уједе,
безбједност ми је гарантована!

Позитиван неки човјек,
више признања добио
него што му је изнуђено...

За мене је др.
већа титула од др,
много је мања конкуренција.

Лако је држати конце,
кад прођете кроз иглене уши.

Дајте доказе
да се од тога
не може живјети!

У животу од данас до сутра,
највећи проблем
је прекосутра.

Изградили смо подземне гараже,
али неке возаче и њихова бозила
никако да приземљимо.

Наградна игра:
погодите ко је пуцао,
добићете рикошет!

Не дам им црно иза нокта,
то сам већ изгрицкао!

Молите се у себи,
да не сметате другима.

Промијенићемо власт
кад промијенимо себе,
или чуваре гласачких кутија.

Нашао сам рјешење,
али ће зато Сизиф
остати без посла.

Мало ћете научити
на грешкама
великих људи.

Људи су у мени препознали вођу
и зато кроз живот идем сам.

Не робујемо ми навикама,
навикли смо да робујемо.

У тражењу посла
стали смо у ред
– иза Кинеза.

Кад размислим,
дубоко се замислим.

Како имати мјеру,
кад је еталон глупост?

У витешка времена
над главом је висио мач,
сад – хипотекарни кредит.

За празнике смо једни другима
упутили пуно лијепих стикера.

И у вријеме диктатуре
се може лијепо живјети,
ако сте на правој страни.

Ако зависи од моје потрошње,
није чудо што је буџет празан..

Размишљање је као лијечење
хроничне болести,
принуђени сте да то чините
доживотно.

Наша кула од карата је имала
чврст темељ.

Понуђене партије су
на истом гласачком листићу,
гласао сам
све по списку.

Овдје се још увијек гласа
у ћораве кутије,
јер су посматрачи
отворили четвере очи.

Данас гостујем на радију,
упозорен сам да не таласам.

Вишак хормона се лијечи
пражњењем!

Његов потпис,
што више потписује,
све је нечиткији.

Исти људи воде преговоре о миру
и о размјени мртвих.

Велики спортски догађаји су одгођени,
неспортски се одржавају свакодневно.

Ово вријеме је изњедрило силиконе.

Привредни показатељи
су у значајном порасту,
али од процената живи
само по неко.

Шта би се десило
када би заживио најновији нонпејпер?
Наставак исељавања!

Ноћни рад се добро плаћа,
неком плате,
неко наплати сам.

Кад власт покаже снагу,
и будала
попушта.

Дух је изашао из боце
– на трежњење.

Не забављам се више са зубарком,
примијетила је да имам
велике очи.

Вјетар у леђа
ме је оборио с ногу!

Отворила се рупа на дну
и излила лава.

Ако је ТВ прозор у свијет,
није се чудити
што је програм провидан.

У мом џепу папирни новац
се претвара у метални.
Јесам ли алхемичар?

Знам ја шта је доктор,
а шта друг.
И тачка!

Као кроз маглу се назире
да су Срби
небески народ.

Камера ме је снимила
у брзој вожњи.
Све је било намонтирано!

Кад умре Србин
осумњичен за ратне злочине,
за њега је надлежан
– хадски суд.

Као дјеца, гађали смо праћком.
Сад – бумерангом.

Опрао сам паре,
малтера ми је преко главе!

Не дирај лава
који никад не спава!

Шупљи су ми џепови
на пантолонама,
сад су ми гаће
пуне ситниша.

Пут свиле је прекривен смећем.

Дјела објављена на *facebook*-у,
чувају се у *recycle bin*-у.

У данашње вријеме
нико није гладан,
гована има
на сваком кораку!

Једина прича
са срећним крајем је
– бескрајна прича.

Некад је била
једна река у мом крају,
а сад је једна
мини hidroелектрана.

Да бих промијенио
ауто које имам,
треба ми новац
кога немам...

Гласовна промјена
је кад пјесма
прерасте
у лелек.

Добре куће, добра аута,
добре женске...
Једино лоша затворска управа.

Истицање потенције је
– препотенција.

Када је нестала Југославија
и Динара је остала
без динара.

Није дволичан, него
– безобразан!

Држава је све учинила
да ријешите стамбено питање,
али ви нисте послали
довољно фискалних рачуна
за наградну игру.

Не исправљајте људе који гријеше,
тако никад неће доћи до покајања.

Он је као дијете,
широк осмијех
и усрана гуза.

Не боје се сви вође, на примјер,
његова дјеца!

Мој комшија је проговорио
тек кад је постао пунољетан,
у присуству адвоката.

Ако се ничему не надате,
наде ће вам бити испуњене.

Славе ли дан ослобођења
и они који су лишени слободе?

Судећи по аферама,
наши глумци једино нису имали
- сексуално васпитање.

-Паре на сунце!
До плате је далеко
колико и до Сунца.

Комунизам је сишао
са историјске сцене,
али су остали њихови универзитети:
Сремска Митровица, Лепоглава,
Зеница, Спуж...

Испливала је моја површност!

Од крста до крста,
све је у два прста!

Угасили смо телевизоре.
Каква грађанска непослушност!

Чињенице јесу непобитне,
али небитне!

Да би заварали трагове,
кренули смо уназад.

На нивоу државе имамо заједничке
институције и заједнички криминал,
али не мора да значи...

Потписује се као главни уредник,
а сви знамо кога се пита.

И политичари се проституишу,
продају своје гласачко тијело.

Млади су се укључили у политику.
Поштују изборну ћутњу
и одлазе тамо гдје их нико,
никад и ништа
неће питати.

То што је неко поцрвенио,
небитно је за живот у мраку.

Неко мора да игра
и улогу негативца,
али не мора да учествује
у сваком филму.

Многима су споредна врата
била једини излаз.

Не страхујем да ће доћи гори,
него се питам
кад ће доћи до промјена.

Нема исправног одговора
на погрешно питање.

Опет помињу полицијски час.
Је ли у питању
дошколовавање?

Институције система
треба повремено слати
на систематске прегледе.

Они ћуте и гледају,
а ја видим и
– ћутим.

Лопови и њихов плијен
никад нису заједно.
Лопове некад и нађу,
новац – никад!

И у најбољим армијама
испред војске
није командант,
него извиђач.

У сукобу мишљења
обично страда онај на чијој страни
није полиција.

Умире велики број грађана,
што заслужних,
што ислужених.

Већину аутопутева ће нам изградити
странци,
ми смо се специјализовали за
ћорсокаке.

Немам ништа са петом колоном,
пара имам само за тикет
са четири колоне.

Шта ће нам електромобил,
кад већина грађана
нема ни за струју.

Тек кад је ухваћен у клопку,
звјерски смо се обрачунали са њим.

Кад ми се попнете на ону ствар,
можете да радите шта хоћете!

Дебео му је новчаник,
као и – досије.

Избјегавајте људе
који се стално извињавају,
много су грешни!

Када је разријешен дужности,
спонтано смо га оставили на миру.

Некад су дјеца одлазила
у бијели свијет,
сад чешће иду
у бијело робље.

Сумња је пала на мене.
Немају валидне доказе,
али немам ни ја алиби.

Ако се и даље
будемо вртили у круг,
брзо ћете ми видјети леђа.

По препоруци љекара:
једна чашица ракије, чаша вина,
флаша пива...
Мени довољно!

Дијета ме је пуно коштала,
поскупјеле кројачке услуге.

У моје вријеме се играо борбен фудбал.
Извјештаје са утакмица смо налазили
на страницама хронике.

Не стављајте у телефоне
превелику меморију,
оставите нешто
и за мозак.

Нове генерације мобилне телефоније
повећавају брзину протока информација
и – дезинформација.

Неко бира вакцину,
а неко, богами,
и медицинску сестру.

Сријемуш је веома здрава биљка,
кад се колега наједе,
мене напољу
сунце огрије.

Гејтс је на излазним вратима, вријеме је
да га трампимо за Маска.

У мојој потрошачкој корпи
свако воће је забрањено.

Унутарстраначке чистке
би могле избацити из власти
пуно прљавштине.

Ако је хајка прегласна,
засједа је у питању.

Овај дим ми не мирише на дрогу,
биће да опет бирају папу.

Уредник је рецезент
за радикалне резове

Из иностранства пратим
само ружне вијести.
То даје смисао
моме останку у земљи.

Војнику ништа није јасно и каже:
Разумијем!
Интелектуалцу је све јасно
и ћути.

У међуљудским односима
увијек је у питању нека жена.

Аутор ми је поклонио књигу.
Посвету сам прочитао.

Пуно се медијски експонирају
– на потјерницама.

Он је наше горе лист,
штета што је дрво
листопадно.

Друштво нам је болесно
јер је демократија
ометена у развоју.

Моја плата и ја
никако не можемо заједно,
чим она легне
ја се усправим.

Можда фотографија
вриједи хиљаду ријечи,
али ко ће то запамтити.

Недостаје ми позориште,
тамо већ годинама
нисам виђен.

Гдје једн и граде, а други руше,
грађани су на нули.

Одијело чини човјека,
зато су највећа снижења
на текстилу.

Они који на Балкану прижељкују
повратак Турака,
могу се са њима наћи на кафи
у Њемачкој.

Није лако у пензији,
нико не да боловање.

АФОРИЗМИ КАД ЈЕ ТЕШКО

Генерације су одрасле читајући афоризме Душана Радовића, Владимира Булатовића Виба, Бранислава Црнчевића, Милована Витезовића, затим Илије Марковића, Растка Закића, Александра Баљка...Са нестрпљењем се очекивао сваки њихов нови афоризам. О прочитаним афоризмима данима се причало и дивило ономе што је написано. У то време није се могло све објавити, а ипак је све објављено. Тако је афоризам постао популаран и створена је једна широка основа из које су ницали млађи афористичари. Међу њима је и аутор ове збирке - Милан Пантић.

Аутор је објавио прве афоризме још као средњошколац, а прву збирку афоризама „Знам за јадац“, тек за време рата и распада бивше државе, 1994. године. Иако је ово био првенац, писан у оловна времена када се налазио и на фронту, аутор је поставио високе стандарде у писању афоризама. То најбоље илуструју четири наредна афоризма. Прва два су на мирнодопске, а друга два на ратне теме:

-Они нису лопови, пошто нико није смео да их ухвати на делу.

-Најшколованији људи су далеко од центара одлучивања, јер нису савладали курс.

-Они који су земљу одбранили од непријатеља, мораће је бранити и од победника.

-Неки су сачували наше положаје, неки своје.

Већина афористичара о рату је писала са веће или мање, али свакако, безбедне удаљености. Он је међу ретким афористичарима, који је се налазио једно време на првој линији и искористио је то да опише рат из непосредне близине, убојитим речима. Рат је био окидач да напише и Војнички речник, који је саставни део ове збирке, на изванредан начин. Ево три речи из овог речника:

-РАТ – Наметнуто стање у коме је увек крива противничка страна.

-ПОЛОЖАЈ – Једнима стално место боравка у заседи за непријатеља, другима склониште од рата.

-ПРАВО – Обавеза војника да слуша и кад командант није у праву.

После ове збирке направио је велику паузу у писању афоризама од читавих двадесет седам година. Он каже да се повратак афоризмима десио „на захтјев читалаца“ и „кад му се *накупило!*“ Почео је да пише поново у најтеже време, у доба епидемије корона вируса.

Друга збирка афоризама је на већем квалитативном нивоу у односу на прву и осећа се ауторова зрелост у промишљању и писању. Написао је значајан број афоризама на тему короне у којима је показао сву своју проницљивост, оригиналност и посебан, својствен само њему угао гледања на људе и ствари око себе. Оригиналност се види у афоризму:

-Антитијела на корону су као пилићи, настају послуже три седмице.

Воде се широке расправе о узроку короне, њеној суштини о теоријама завере, а Пантић на један занимљив начин нуди одговор, да иза свега стоји економски интерес, што је најближе реалности:

-Корона протиче у знаку увоза: прво зараза, онда респиратори и напoкoн, вакцина.

За време епидемије богати су постали још богатији, а сиромашни још сиромашнији. Осим опасности по наш живот, корона је донела низ проблема у одвијању наших свакодневних активности. Аутору није промакла ниједна ствар, он нас подсећа на то уз доста ироније:

-Нећу да радим од куће, недостаје ми моја фотеља!

-Епидемиолошке мјере су затвориле кафане, сад су туче у кругу породице.

-У вријеме ванредног стања трговине су биле добро снабдјевене, проблем је у новчаницима.

За писца је био лек за душу, да се концентрише и пише, гледајући из посебног угла, о свим детаљима епидемије, заборављајући све друго, а читаоцима нуди лек, да док читају ова минијатурна савршенства и они забораве на епидемију и њене последице.

Пантић црпи теме из свакодневице, примећује животне парадоксе, јунаци његових афоризама

смо сви ми. Урођен је у нашу ишчашену стварност и на површину избацује „ситно самљевене“ производе који задовољавају све наше читалачке апетите. Кад почнете да читате једну по једну минијатуру, не можете да станете, док све не прочитате. То вам је слично као кад сладокусци конзумирају најлепши десерт, па немају границе и све одједном поједу. Он сматра:

-Афоризам је зачин, а све чешће и – главно јело.

Пише о свим темама које нам се свакодневно намећу као што су: мито и корупција, криминал, систем вредности, економска и социјална тематика, рад полиције, проблеми са којима се сусреће савремена породица... Писац има критички став и сугерише како би неке ствари требало мењати. Добронамеран је и жели свима нама боље услове живота и понаша се у складу са својим годинама. Он је за поправљање постојећег система и упире прстом на најосетљивије тачке, а млађим генерацијама препушта његово мењање из темеља, ако нису задовољне постојећим стањем. О неким темама не троши беспотребно речи. Тако проблематику везану за улазак у Европску унију дотиче у само једном афоризму, али на прави начин:

-У Европу треба ићи, кад Европа дође себи.

По моме, скромном мишљењу, следећих пет афоризама су за десетку:

*-Колона испред шалтера
тражи да се заведе ред са дуге стране.*

*-Не мораш рећи шта си мислио,
па нисмо се посвађали!*

*-Народ жели промјене,
зато посланици мијењају партије.*

*-Прелиставајући уџбеник, схватио сам да
незнање мог дјетета има савезника.*

*-Проводимо пуно времена на паметном
телефону. Супротности се привлаче.*

Садрже добру досетку, добру поенту, игру супротности, неочекивани обрт, сатиричну оштрицу... У једном афоризму писац истиче:

*„Једино је Андрић добио и на МОСТУ (НА ЖЕПИ)
и НА (ДРИНИ) ЋУПРИЈИ!*

Читањем ове збирке афоризама сваки читалац ће добити и на мосту и на ћуприји. Мостови су сви афоризми појединачно, као успеле реалне слике, а ћуприја је једна збирна позитивна слика, коју ћете стећи о овој збирци афоризама. Књигу треба читати и уживати у написаном, од почетка до краја.

Милан живи поред криве Дрине, али је на правом путу, кад је писање афоризама у питању. Афоризми написани његовом руком су већ нашли пут до читалаца, а са овом збирком њихов број ће бити много већи.

Жељко Марковић

ПИСАЦ СЕ СЈЕТИО

Много година након прве збирке афоризама, писац је створио другу збирку. Српско сатирично штиво је обогатио са неколико стотина афоризама, од којих је неке објавио у сатиричним медијима.

Писац је рекао оно што би свако знао рећи да се сјетио, уз више дриблинга духа на малом простору и то смјестио у интересантну књигу која се може читати у даху.

Збирка је подијељена у неколико тематских цјелина. Првих неколико страница садржи изузетно вриједне афоризме, од којих ће неки наставити да круже сатиричним небом и када се заборави ко им је аутор.

Да сатиричар прави државу, тешко да би је направио, али да зна каква не треба бити, то је сигурно. Афоризам „Кад се затворе све границе, схватићемо да је непријатељ овдје.“ је један од одличних. Не да таквог непријатеља треба много тражити унутар граница, него на непријатељу још стоје трагови оловке којом смо га заокружили.

Одличним афоризмом;

„Не мораш рећи шта си мислио, па нисмо се посвађали!“

писац је заправо направио афористичку копију
пјесме-стиха српског пјесника Милована
Данојлића:

*„Чувај се истине крвопије,
Као пластеник вјештачког ђубрива,
Ништа од лажи није топлије,
Она је тако човјекољубива.“*

У духу дефиниције Слободана Симића да је
афоризам оно што би свако рекао да се сјетио је
афоризам:

*„Жена и ја се допуњавамо, ја јој скувам кафу,
она мени запржи чорбу.“*

Заправо, само се требало сјетити, а Пантић се
сјетио.

Пантић је збирком „Ситно самљевено“ српској
сатири додао штиво из којег су бројни афоризми
већ објављени, или ће тек бити објављени у
сатиричним и озбиљним медијима. Афоризам је

књижевност за сатирична штива. Афоризам би требало да много чешће буде и књижевност за политичке медије, јер је афоризам много озбиљнији, истинитији и садржајнији од онога што се тамо може чути или прочитати.

Милан Курица

О АУТОРУ

Милан Пантић

Рођен 1963. год. у Локању, општина Зворник. Гимназију завршио у Бијељини, а електротехнички факултет у Тузли. Са дужим прекидима, више од 40 година се бави писањем афоризама. Сарађивао

са бројним листовима, а прве хонораре зарадио у првим бројевима „Семберских новина“.

Једина збирка афоризама, претежно ратних, „Знам за јадац“ изашла је 1994. године у издању панчевачке „Загонетке“. Готово деценију, у најтежим временима за српски народ, бавио се новинарством. Сарађивао је са „Вечерњим новостима“, „Ревизијом 92“, „Панорамом“ и другим новинама у Србији и Републици Српској. Био је уредник више листова и часописа, од школских, студентских, па до ратног листа „Дрински“, зворничког „Српског гласа“, „Зворничких новина“ ...

Послије десетогодишњег излета у новинарство, враћа се пословима у струци и своје вријеме троши за послове у компанији у којој је запослен и на своју породицу.

Након паузе од 27 година, вратио се активном писању, овога пута као хобију уз рад у својој струци. Инспирације има на претек, како у друштву, тако и у породици. Афоризме објављује у „Новостима“, „Енигматици“, „Ошишаном јежу“, „Сатираскопу“ и другим листовима и часописима, као и на порталима „Ошишани јеж ин“, „Шипак“, „Сатиргора“, „Звоно.медиа“ и другим.

САДРЖАЈ:

Кочење узбрдо.....	10
Одмјеравање мјера.....	24
Жене и дјеца.....	36
Село (не)весело.....	48
Збрда здола.....	54
Афоризам кад је тешко.....	119
Писац се сјетио.....	125
О аутору.....	127

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41(497.6)-84

ПАНТИЋ, Милан, афористичар, 1963-

Ситно самљевено : афоризми / Милан Пантић ; [илустратор
Момир Васић]. - Мали Зворник : Библиотека "17. септембар"
; Зворник : СПКД "Просвјета", 2021 (Зворник : Вадком). - 128 стр.
: илустр. ; 18 cm

Ауторов портрет. - Тираж 1.000. - Стр. 119-121: Афоризам кад је
тешко / Жељко Марковић. - Стр. 122-124: Писац се сјетио / Милан
Курица. - О аутору: стр. 125-126.

ISBN 978-86-900390-1-2 (Б17С)

COBISS.SR-ID 41082377

Милан Пантић

Народ жели промјене, зато посланици мијењају партије.

Не мораш рећи шта си мислио, па нисмо се посвађали!

Подмићивање је кажњиво, кажњени су сви који то не чине.

Кад се затворе све границе, схватићемо да је непријатељ овдје.

Пандемија је на измаку, преостало је још понешто да се замаскира.

У селу долази до укрупњавања посједа, шикара заузима све већу површину.

Ако се и даље будемо вртили у круг, брзо ћете ми видјети леђа.

Они који су нас задужили, сад могу да живе од камата!

ISBN-978-86-900390-1-2

9 788690 039012